

עפ"ת 28526/04/23 - מדינת ישראל נגד פיאד עבוד,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 28526-04-23 מדינת ישראל נ' עבוד(עציר)

16/5/2023

בפני **כבוד השופט מאזן דאוד**
המערכת **מדינת ישראל**
נגד
המשיב **פיאד עבוד,**
ב"כ המערכת: עו"ד ענאן ג'אנם ועו"ד הילה פרימור מפרקליטות מחוז חיפה פלילי
ב"כ המשיב: עו"ד חליל ביאדי

פסק דין

מבוא:

1. לפניי ערעור המדינה על קולת העונש בגזר דינו של בית משפט לתעבורה בחיפה (כב' השופטת כרמית פאר גינת) בתיק פל"א 9385-11-22, מיום 21.3.23.

ההליך בבית משפט קמא:

2. המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"); **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, בניגוד לסעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל 1970; **נהיגה במהירות** מעל 51 קמ"ש מהמהירות המותרת בדרך שאינה עירונית, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "**התקנות**"); **נהיגה בשכרות (מכוח סירוב)**, לפי סעיף 62(3) לפקודה; ו**נהיגה בקלות ראש**, לפי סעיף 62(2) לפקודה.

3. כעולה מכתב האישום, בתאריך 19.11.22, בסמוך לשעה 01:05, נהג המשיב ברכבו בדרך בינעירונית עם שטח הפרדה בנוי, שבה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש, במהירות של 162 קמ"ש. באותן נסיבות, נהג המשיב כשהינו תחת פסילה בודעין, וזאת לאחר שבתאריך 21.6.18 נפסל בנוכחותו מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים על-ידי בית המשפט לתעבורה בנצרת בתיק 4084-04-17 (רישיון הנהיגה הופקד ביום 4.3.18) וכן שבתאריך 11.12.18 נפסל המשיב בנוכחותו מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 50 חודשים על-ידי בית המשפט לתעבורה בנצרת בתיק 3277-10-18 (רישיון הנהיגה הופקד ביום 11.11.19). כמו כן, באותן

הנסיבות נהג המשיב ברכב בהיותו שיכור, בכך שנדף ממנו ריח חריף של אלכוהול וסירב לבצע בדיקת ינשוף כשנדרש לבצע בדיקת ינשוף ומשמעות הסירוב הוסברה לו. בנוסף לכך, באותן הנסיבות נהג המשיב בקלות ראש, בכך שזיגג בין נתיבים ועבר מנתיב לנתיב, תוך שהוא גורם לרכבים לסטות מנתיב נסיעתם ולבלום. כמו כן, באותן הנסיבות נהג המשיב ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

4. לבקשת בית משפט קמא, התקבלה חו"ד מאת הממונה על עבודות השירות לפיה המשיב נמצא מתאים לריצוי עונשו באמצעות עבודות שירות והומלץ להציבו במשטרת מחוז צפון.

5. בגזר דינו עמד בית משפט קמא על מעשיו החמורים של המשיב שביצע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה במהירות מופרזת ונהיגה בקלות ראש.

6. בית משפט קמא סבר כי מתחם העונש ההולם בעבירות שבהם הורשע המשיב, שבמרכזן נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות, ובהתחשב בכך שמדובר ב-3 מקרים, נע בין מאסר בפועל בן 3 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד מאסר בפועל בן 24 חודשים; פסילה בפועל שבין 12 חודשים ל-10 שנים, וכן עונשים נלווים נוספים.

7. באשר לבקשת המערערת כי תוטל על המשיב פסילת המינימום למשך 10 שנים בהתאם לסעיף 40א(א)(1) לפקודה שלפיו "**הורשע אדם עבירה כאמור בסעיף 67 לפקודת התעבורה, תוך שימוש ברכב, וב-10 השנים שקדמו למועד ביצוע אותה עבירה כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת מ-10 שנים**", בית משפט קמא נענה לבקשת המערערת וקבע כי אין מקום בעניינו של המשיב לחרוג מהפסילה הקבועה בפקודה, כך שהמשיב ירצה 10 שנות פסילה בפועל.

8. בית משפט קמא סבר כי הימצאותו של המשיב במעצר ממשי מאחורי סורג ובריא למעלה מ-4 חודשים, בתוספת ריצוי עבודות שירות לתקופה המקסימלית, וזאת לצד פסילה ממושכת בפועל וענישה מותנית, יהא בהם כדי לבטא עונש הולם, אשר יאזן בין העבירות החמורות שביצע לבין השיקולים לקולא בעניינו.

9. בסופו של יום, מצא בית משפט קמא למקם את המשיב במרכזו של מתחם העונש ההולם שקבע, בכל הנוגע לרכיב המאסר בפועל, וכן למקם אותו ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם, בכל הנוגע לרכיב הפסילה בפועל וגזר על המשיב את העונשים הבאים:

(-) מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות.

(-) פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים.

(-) פסילה על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים.

(-) מאסר מותנה בן 10 חודשים לתקופה של 3 שנים, ולפיו לא יעבור הנאשם עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה בשכרות.

(-) קנס בסך 2,500 ₪ שישולם ב-5 תשלומים.

טענות הצדדים

10. לגישת המערער, שגה בית משפט קמא שהסתפק בענישה קלה ומתונה, בהטלת 9 חודשי מאסר בלבד על המשיב ונמנע מלהטיל מאסר בפועל ארוך ומשמעותי נוכח חומרת העבירות שבהן הורשע המשיב. המערער ציינה כי עונש המאסר של 9 חודשים בעבודות שירות, הגם שהמשיב שהה במצער מאחורי סורג ובריה במשך 4 חודשים אינו הולם את נסיבות המקרה וחומרת העבירות.

11. לטענת המערער, גזר הדין מעביר מסר סלחני כלפי המשיב שהינו עבריין רציוניסטי אשר הפר פעם אחר פעם את הוראות החוק תוך זלזול בוטה לרמוס ברגל גסה את הוראות החוק ואת החלטות בתי המשפט מהעבר.

12. אשר על כן ביקשה המערער להחמיר בעונשו של המשיב ברכיב המאסר בפועל ולהטיל עונש מאסר בפועל התואם את נסיבות המקרה ואת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים כגון דא.

13. מנגד, בדיון שהתקיים בפניי, המשיב סמך את ידיו על מסקנותיו של בית משפט קמא וטען כי בית משפט קמא שקל את כל הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים לרבות נסיבותיו האישיות של המשיב והודאתו. המשיב ציין כי המדינה ביקשה מתחם ענישה בין 2 עד 24 חודשים ובית משפט קמא מיקם את העונש במרכזו של מתחם הענישה ולכן המשיב סבור כי בית משפט קמא ערך את האיזונים הראויים ולקח בחשבון כי לא עומד נגד המשיב מאסר מותנה. עוד ציין המשיב כי כל הפסיקה שהפנתה אליה המערער מתייחסת לנאשמים שריחף מעל ראשם מאסר על תנאי ולכן מקרה דנן פחות חמור.

14. המשיב הפנה לע"פ 7876/07 **מדינת ישראל נגד פלוני** (21.2.08) (להלן: "**פלוני**"), שם צוין כי סיום ריצוי העונש הינו שיקול שלא להחמיר בענישה גם במקרים בהם היה ראוי לעשות כן וטען כי במעמד גזר הדין המדינה לא ביקשה לעכב ביצוע בטרם שחרורו של המשיב ממעצר ממשי מאחורי סורג ובריה והמשיב אף החל לרצות את עבודות השירות.

דין והכרעה:

15. כאמור, הורשע המשיב בביצוע עבירות הנמנות על החמורות שבפקודת התעבורה, ובהן נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש.

16. אשר לעבירה של נהיגה בפסילה, בית המשפט העליון כבר חזר והבהיר רבות: "העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט" - (רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.5.05)).

17. בית המשפט העליון, במספר הזדמנויות התייחס לענישה המקובלת לעבירה של נהיגה בזמן פסילה ואישר מתחם עונש הכולל בתוכו מאסר בפועל וגם הטלת מאסר בפועל לתקופה משמעותית - (רע"פ 5464/16 דימטרי לייזרוביץ נ' מדינת ישראל, (12.7.16); רע"פ 7612/13 שמעון אמסלם נ' מדינת ישראל, (18.3.14); רע"פ 7982/13 עדיאל שגן נ' מדינת ישראל (6.1.14); רע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל, (18.12.13)).

18. הדבר נכון ביתר שאת כאשר למורשעים בעלי עבר תעבורתי מכביד, וביחוד כאלה שעומד ותלוי נגדם מאסר מותנה בגין אותה העבירה - (רע"פ 10424/06 לודוויה נ' מדינת ישראל (22.2.07); רע"פ 5638/13 נכפולגר נ' מדינת ישראל (15.1.14); רע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל (26.01.14)).

19. במקרה דנן, מעבר לנהיגתו של המשיב בזמן פסילה, בפעם הרביעית, הוא ביצע כאמור גם עבירות נוספות, לרבות עבירה של נהיגה ללא ביטוח, נהיגה במהירות, נהיגה בקלות דעת וכן נהיגה בשכרות בפעם השלישית ושהינה עבירה חמורה כשלעצמה ואשר הוגדרה כ- "פצצה מתקתקת" העלולה להפיל חללים בציבור המשתמש בדרכים, בקרב הנוסעים ברכב, ואף לפגוע בנוהג עצמו", על כן, ביקש המחוקק לשלוח מסר ברור, מסר האומר כי על מי שנוהג בשכרות, לדעת שהוא יענש בחומרה בגין כך - ראו ע"פ 5456/11 - יונתן שנור נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 25.07.11). כך שיש בשילוב זה של העבירות כדי להחמיר במידה רבה את הסיכון מנהיגתו של המשיב הן לציבור המשתמשים בדרך והן לציבור בכלל. התנהלות שכזו יש להוקיע בדרך של הטלת עונשים הולמים.

20. יש לציין כי כעולה מגיליון ההרשעות התעבורתי (ת1), המשיב נוהג משנת 2008 ולחובתו 15 הרשעות קודמות, הכוללות 3 הרשעות קודמות בגין נהיגה בזמן פסילה וכן שתי הרשעות קודמות בגין נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. כך שזו הפעם הרביעית שהמשיב נוהג בזמן פסילה והפעם השלישית שבה המשיב נוהג תחת השפעת אלכוהול. כמו כן, לחובתו של המשיב שתי הרשעות פליליות קודמות, הכוללות עבירות של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, איומים, תקיפת עובד ציבור, שבל"ר ובריחה ממשמורת חוקית והוא כבר ריצה בעבר שני מאסרים בפועל בגין ביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה.

21. עוד יש לציין כי המשיב נעצר בגין תיק זה ביום 19.11.22 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, קרי עד למועד מתן גזר הדין ביום 21.3.23. זאת ועוד באותו יום שבו ניתן גזר הדין ביקשה המדינה לעכב ביצוע גזר הדין ואכן ביום 22.3.23 עיכב בית משפט קמא את גזר הדין למשך 30 יום וביום 16.4.23 הודיע הממונה על עבודות שירות כי המשיב החל לרצות את מאסרו בעבודות שירות. בנוסף אציין כי הערעור על גזר הדין הוגש ביום 18.4.23, קרי כעבור יומיים בלבד מתחילת ביצוע עבודות השירות ע"י המשיב וביחד עם הערעור הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע

עבודות השירות ובאותו יום החלטתי לעכב ביצוע מכוח החלטת בית משפט קמא מיום 22.3.23 והוריתי על הפסקת עבודות השירות.

22. לכן המדובר בסך הכול בריצוי יומיים של העונש ולא מדובר בסיום הריצוי של העונש ולא אפילו בתקופה הקרובה לסיום התקופה, מה גם המדינה כבר ביקשה עיכוב ביצוע עבודות השירות באותו יום שניתן גזר הדין ואכן למחרת היום החליט בית משפט קמא לעכב ביצוע ולכן אין מקום בענייננו להחיל את ההלכה שנקבעה בעניין **פלוני** שלפיה **"סיום הריצוי של עונש אשר הוטל על נאשם הינו שיקול שלא להחמיר בעונש, גם במקרים בהם היה ראוי לעשות כן, וזאת על מנת שלא לשלול את החירות שהושבה לנאשם זה מכבר"**.

23. יודגש כי עסקינן במי שנוהג בזמן פסילה בפעם הרביעית ובנהיגה בשכרות בפעם השלישית, תוך זלזול בוטה בהחלטות ביהמ"ש, בשלטון החוק וגם באוכפיו ולכן יש לתת משקל נכבד לחומרא לעברו התעבורתי של המשיב, כך שעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על המשיב אינו הולם את נסיבות וחומרת מעשיו של המשיב, זאת על מנת שיפנים סוף סוף דבר פשוט וברור שאין לנהוג בזמן פסילה וכן אין לנהוג תחת השפעת אלכוהול, ולכן **"...במעשיו ובמחדליו העיד המבקש על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונות דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואיננו מבוסס"** - רע"פ 8013/13 מסעוד נגד מדינת ישראל (18.12.13).

24. בית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מחמירה בעבירה של נהיגה בשכרות, בהיותה בעלת פוטנציאל לסיכון ממשי עבור ציבור משתמשי הדרך (רע"פ 2669/19 **חאמד נ' מדינת ישראל**, [פורסם במאגרים] בפסקה 12 (28.4.2019); כמו גם על החומרה הגלומה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, תוך זלזול בצווים שיפוטיים (רע"פ 2910/20 **מוחמד נ' מדינת ישראל**, [פורסם במאגרים] בפסקה 11 (7.5.2020); רע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל**, [פורסם במאגרים] בפסקה 15 (6.3.2019)). הדבר מקבל משנה תוקף, כאשר המשיב כבר הורשע בעבר בעבירות אלו והוטלו עליו עונשי מאסר בפועל ומאסר מותנה, **אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את העבירות דנן**.

סוף דבר:

25. לאור כל האמור לעיל ומבלי להתעלם מההלכה הקובעת כי ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בעונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים מצומצמים שבהם נפלה טעות בגזר הדין או שהעונש שהוטל חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים - ראו בעניין זה ע"פ 258/17 **סלאח נ' מדינת ישראל**, (10.8.17); ע"פ 6681/09 **אלחטיב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.01.10); ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.04.09); ע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל** (29.01.09); ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (03.07.06), נראה לי כי נסיבות העניין מוצדקת התערבות, בית משפט זה, בעונש המאסר שאינו הולם את חומרת מעשיו של המשיב.

26. על כן, ובהתחשב בכל הנתונים הנ"ל וביתר רכיבי הענישה שיש בהם כדי ליצור את האיזון הראוי, לרבות משך הפסילה בפועל של 10 שנים, נסיבותיו האישיות של המשיב והודאתו וכשאני נותן משקל של ממש לכלל לפיו

ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין עם הנאשם בקבלת ערעור המדינה - (ע"פ 8381/17 מדינת ישראל נ' איכילוב (24.4.18); ע"פ 6346/11 מדינת ישראל נ' יוסף שמואלי (ניתן ביום 07.02.12)), הנני מקבל את הערעור וגוזר על המשיב העונשים שלהלן:

א. עונש המאסר בפועל, שהושת על המשיב בגזר הדין, בדרך של עבודות שירות - יבוטל. אני דן את המשיב למאסר בפועל מאחורי סריג ובריה לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 19.11.22 עד ליום 21.3.23).

ב. יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

ג. המשיב יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון בתאריך 18.6.23 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים מעודכנים: 074-7831077/074-7831078.

המזכירות תמציא עותק מפסק הדין לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, בהעדר הצדדים.